

תפ"ח 54153/08/17 - מדינת ישראל נגד סמיר ابو ג'ודה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 54153-08-17

בפני: כב' השופט הבכיר אריאל אגנו

כב' השופט אלון אינפלד

כב' השופט אריאל חזק

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות פמ"ד - עו"ד אילת קדוש
נגד

הנאשם: סמיר ابو ג'ודה
עו"י ב"כ עו"ד ארץ שלו

גור דין

כללי

הנאשם הורשע, בהכרעת דין מיום 19.9.24, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות מין, כשיביצע כנגד המטלוננט, חילת בצה"ל, ילידת 1997, עת בילתה במועדון "הפורום", בבאר שבע, לפנות בוקר של 12.8.17.

לאחר שהצדדים טענו לעונש, ביום 19.12.19, יגור CUT הdin במשפט.

עיקרי ההחלטה הדין

הנאשם הורשע בעבירות המין שייחסו לו בכתב האישום, וזוכה מעבירות שיבוש מהלכי משפט שנלווה לאישומים בעבירות המין.

על פי קביעות העובדה, המפורטים בהכרעת דיןנו, במועד הרלוונטי היה הנאשם עובד של המועדון, ותפקידו היה לנகوت את השירותים. המטלוננט וחברותיה, באו למועדון כדי לבנות בו, ולאחר שהמטלוננט התפנתה, באחד מתאי שירות הנשים, הבחינה, שתועדת החוגר שלה, יחד עםCRTISI אשראי וכסף מזמן, אינה ברשותה. היא פנתה לנאשם, שהוא העובד הראשון שנקרה על דרכה, ונתנה לו את מספר הנייד שלה, למקרה שהאבודה תאותר. הוא טלפן אליה, לאחר חצי שעה, סיפר שמצא את התעודה, וקבע עמה מפגש באזרע השירותים. הוא הובילה לאחד מתאי שירות הנשים, הכנס שמה לשם, וסגר מבפנים את הדלת. הוא החל לנשקה על שפתיה, למרות שניסתה להודפו, הפסיק את מכנסיה ותחתוניה וחשף את איבר מינו. הוא סובב את המטלוננט וניסה, בכוח, להחדיר את איבר מינו לפיזי הטבעת שלה, ואשר, לנוכח התנגדותה, לא הצליח בכך, וכאשר הסתובבה עמו פניה אל הנאשם, חרף התנגדותה, הוא החדר את איבר מינו לאיבר מינה, תוך גרים את איבר מינו ובייה עד שבא לטיפולו. לאחר שהמטלוננט הדפה אותו לאחור ויצאה מחדר השירותים, שיתפה במעשה התקיפה את חברותיה, הגעה לביה"ח سورוקה, שם הובחנו אצל שטפי דם ושריטה מחדר השירותים, שיתפה במעשה התקיפה את חברותיה, הגעה לביה"ח سورוקה, שם הובחנו אצל שטפי דם ושריטה קטנה בברטיקה. בעקבות כך נפתחה חקירת המשטרה, שהביאה למעצר הנאשם ולהגשת כתב האישום שבו

עמוד 1

© verdicts.co.il - זו כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

בשל העבודות, שעיקרן תואר לעיל, ומשקבענו, שעדות המתלוונת מהימנה ורבת משקל, ומשנחתה גרסת הנאשם, אשר, בסופו של יומם, טען, שהמתלוונת היא זו שבעצם כפיה עליו את המגע המיני, וכי, הדבר לא היה בוגוד לרצונה, ומושלא ניתן אמון בגרסה זו, הרשעינו הנאשם בעבירות של איינוס המתלוונת, לפי סעיף 345(א)(1) בנסיבות סעיף 345(ב)(3) של **חוק העונשין, תשל"ז-1977**, ובניסיונו למשהו סדום לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) + סעיף 25 של החוק הנ"ל. כאמור, זוכה הנאשם מעבירה נוספת נולווית, שנכללה בכתב האישום, של שיבוש הליכים, עניינה היה ניסיון טלפון, לצוראה, דרך קרוב משפחה, להביא המתלוונת לידי "הסדר" כלשהו.

ראיות לעונש

לנאשם אין הרשות קודמות.

הוגש בפנינו תסקיר שרות המבחן אודות הנאשם וتسקיר נגעת עבירה אודות המתלוונת.

تسקיר על הנאשם

הנאשם, יליד 1995, בן 24, נשוי ואב לבן, שהיה, בעת ערכות הتسקיר, בגיל שנה וחצי (נולד כאשר הנאשם כבר היה עצור). הוא התגורר, טרם מעצרו, בפזרת כסיפה, עבד במפעל קופעל, ובמקביל הועסק, בשלושה חודשים, בניקיון במועדון האמור. סיים 8 שנות לימודים לטובת פרנסת המשפחה. טרם נישואיו, והקמת תא משפחתי משלו, הוא גדל במשפחה, שבה האב היה נשוי לשלווש נשים ولو 38 ילדים. אורה חייו היה נורמטיבי, טרם הפרישה הננדונה, והנאשם תiar בפני עורכת הتسקיר, קצינת המבחן גברת לילא סייד, את יחסיו עם אשתו, ואת מאמץיו בני הזוג להתמסד ולהביא ילד לעולם. באשר לעברות, שבן הורשע, הוא תמיד בהכחשתו ובכפירתו, וטען לחפותו. בפני קצינת המבחן הביעicus על המתלוונת, שלשיתו כמעט אונסה אותו, מצדיה היא, ואילו הוא עצמו רק גرم להנאמה וסיפוק מיini. הנאשם לא גילה, לפיך, כל אמפתיה למתלוונת ולסלבל שנגרם לה. עורכת הتسקיר התרשמה מנאשם, שהוא בעל עולם רגשי מצומצם ורמת תובנה נמוכה לנצח, בעל דימוי עצמי ירוד ומתתקשה לשאת גבולות וסמכות לאורך חייו. ההתרשימות הייתה, שהוא בעל עדמות נזקשות בתחום הזוגי, וטופס את האישה כמי שאמורה לתת מענה לצרכיו של הגבר ולהיענות לסמכותו. הוא מרוכז במצוותו האישית ומתתקשה לבטא אמפתיה, הן כלפי המתלוונת והן ביחס להשלכות ההליך המשפטי על משפחתו ועל אשתו. הציג תפיסה קורבנית ואי לקיחת אחריות על מעשיו. לצד זה - מהיבט של אופק שיקומי, קצינת המבחן הביבה בחשבו, שמדובר בצעיר חסר עבר פלילי, שmarkets מערכת יחסים זוגית, שאיתה הוא חףץ לשמר, והוא שואף לנוהל אורח חיים משפחתי תקין. גורמי סיכון אצלן, הם חוסר הייציבות בחיו, קושי לקבל סמכות, תפיסה קורבנית והיווט מרוכז בעצמו ובתפיסתו את האישה כמי שצרכיה לספק את צרכיו. בנוסף - כאמור - חוסר אמפתיה כלפי המתלוונת והעדר יכולת וכוננות לבחון את מעשיו.

על רקע עמדותיו אלה, בר, שהנאשם שלל צורך בהתערבות טיפולית כלשהי והתמיד בהכחשת העבירות. המלצה עורכת הتسקיר, בהעדר הבנה של עומק השלכות מעשו ולקיים אחריות עליהם, הייתה, להטיל עונשה מוחשית, של מאסר בפועל, אשר ייחד עבورو את מחירי המעבר על החוק, ובנוסף - מאסר מוותנה מרתיע ופיזיו כספי למתלוונת.

פסקין נגעת העבירה

על מנת שלא לפגוע בצדקה הפרט של המתלוונת, לא נפרט את האמור בתסקור הנגעת, היסודי והמקיף, שנערך בידי המפקחת המחויזת לנפגעי עבירות, גברת נועה ניסים-רוותם, ויבאו רק עקריו הדברים הראשיים פרקיים של ממש. מדובר במתלוונת עיריה, שהייתה חילת בסידר, בעת הנדונה, ואשר מתמודדת עם נזקים ותופעות בתרח חבלתיות נרחבים וקשים, תוצאה הפגיעה בה. המתלוונת נזקקה, ומוסיפה להזדקק, לטיפולים שונים, על רקע האירוע הטריאומטי מושא ההלן. כמו אצל רבים מנפגעות עבירות מין, גם הקורבן כאן חווה תוצאות של האשמה עצמית, השפה ובואה, על שלא הצליחה למנוע את הפגיעה והיא אפופה רגשות חרדה ופחד המלווים את התנהלותה היומיומית. תחושת הביטחון הבסיסית שלה נפגעה קשות והדבר מצוי ביטוי במשוררים שונים של החיים, אשר לא יפורטו כאן. טיפולים מסוימים שעבירה, סייעו בעודה, אך נדרש תהליך טיפול ארוך ועמוק, כדי לעזור לצוירה למצער את השלכות הפגיעה על חייה.ברי, שהairoע הקשה שחוותה מכוביד מאד עלימוש הפטונציאלי הקים בה למצות את המיטב מחיה העתידיים, להתקדם ולהצליח בתפקודיה, ברבדים השונים, ולא טיפול המשכי מתאים, קיים סיכון להתרדרות, בעת מצבו לחץ ומשבר עתידיים.

המלצת עורכת תסקיר הנגעת הייתה, לכלול בגור הדין רכיבמשמעות של פיצוי כספי, הכרה בפגיעה ובנזקים שנגרמו, וכן לסייע למתלוונת להטיב מצבה ולקבל טיפולים שהוא זקוקה להם.

טיפולו הצדדי לעונש

טיפולו ב"כ המאשימה

התובעת, עו"ד אילת קדוש, מפמ"ד, הגישה טיפולים כתובים, אותם השלים בעת הדיון שנקבע לכך.

המאשימה עותרת לקביעת מתחם עונשי שבין 12-8 שנים מאסר ולהשתת עונש, שהיה ברף העליון של המתחם, זאת - לצד פיצוי כספי משמעותי לנפגעת ומاسر על תנאי.

ציינו הערכים החברתיים שנפגעו מעשי העבירה והם - השמירה על שלמות גופה ונפשה של המתלוונת, ביטחונה הפיזי והנפשי והאוטונומיה והאינטימיות על גופה. ערכים אלה, לדברי התובעת, הם בסיס ההתנהלות בין אדם לחברו ובינם יחס האנוש בכלל. מידת הפגעה בערכיהם המוגנים משמעותית לאור הנسبות וכעולה מסקיר הנגעת.

הוועמה הפגעה החברתית הקשה מעבירות מין כאליה, והנסיבות המכחים בענייננו, עת נצלה מצוקתה של המתלוונת, שפנתה אל הנאשם בתמיות, לסייע לה לאחר אובדן פנקס החוגר ונספחיו, ואת השימוש לרעה, מצד הנאשם, באינטראקטציה התמיימה והאנושית שיזמה המתלוונת.

אשר למדיניות הענישה הנהוגת, פרמטר נוסף במסגרת שיקולי קביעת המתחם, טעונה עו"ד קדוש, למוגמת החמורה בתחום זהה, להתייחסות חמורה גם מצד החוקק, בקביעת עונש מזערו לעבירות מין מסוימות (סעיף 355 לחוק העונשין). העונש המרבי לעבירת האינוס תוך גרימת חבלה, הינו 20 שנים, והעונש על ניסיון למעשה סדום הוא 16 שנים מאסר. הובאה פסיקה, שלפיה, העונש המזערו (בעניינו - 5 שנים מאסר אך בשל עבירת האינוס בלבד) ימנע, אלא במקרים חריגים ומוחדים, קביעת רף מתחם תחתון שהוא נמוך הימנו.

להמחשת מדיניות הענישה הנוגעת לאישוש המתחם, המוצע על-ידי המאשינה, נסמכה הותבעת על פסיקה כדלקמן:

ע"פ 171/18 פלוני נ' מ"י (מיום 21.6.18) - נדחה ערעורו של הנאשם, אזרח אתיופיה, שהורשע בעבירות בגין קשות, שכללו מעשה סדום בנסיבות אינוס, למי שהיתה שותפות לדירה, ועמה הייתה לו הכרות שטחית קודמת. הרשעתו, בвиיהמ"ש המוחזוי, באה בעקבות הודהה בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון. מתחם הענישה, שנקבע בערכאה הדינונית, הועמד על 13-10 שנים מאסר, והוא נדון ל- 11 שנים מאסר, כאשר, הובאו בחשבון - עברו הנקי, הודהתו, נטילת אחريות, ורצו לפצצת הנגיעה. בדחוותו הערעור, קבע ביהם"ש העליון, כי העונש, אם כי אינו קל, לא חורג, בוודאי לא באופן קיצוני, הטען הטעבות, מדיניות הענישה הנוגעת.

ע"פ 10058/17 יונס נ' מ"י (מיום 3.7.19) - נדחה ערעורו של מי שהורשע באינוס ובニסיון למשעה מגונה בעובדת משק בית שעבדה בביתו. הרשעתו בвиיהמ"ש המוחזוי באה לאחר שמיעת הראיות, והנאשם לא נטל אחريות על מעשיו. מתחם העונשי הועמד על 12-8 שנים מאסר, והוא נדון ל- 9 שנים מאסר, לצד מאסר מותנה ופייצוי למתלוננת. גם במקרה זה, לא היה לנאים עבר מכבד רלוונטי. ביהם"ש העליון, לאחר סקירה של הפסיקה הנוגגת, דחה הערעור, אף כי צוין, שהעונש שהושת "הועמד על הצד הגבואה". נקבע, כי ענישה זו לא סוטה באופן מהותי מרמת הענישה הנוגגת במקרים דומים. אזכור, שבמקרים דומים, של אינוס, בוגר אוירוע חד פעמי, קיים בפסקה מנעד ענישה די רחבה, ברם, גם אם נגזרו עונשים קלים יותר במקרים אחרים, אין מקום להתערב ולהקל בעונשו של המערער. הדגשה מגמת החומרה במדיניות הענישה, הנזקים הקשים למתלוננת והעובדה שהנאשם ניסה ליהס לקורבנו מניפולציה ועלילה (בדומה לעניינו, א.ו.).

כאמור - הערעור נדחה.

ע"פ 2624/15 גנדי פיסחוב נ' מ"י (מיום 25.12.16) - המערער הורשע, בвиיהמ"ש המוחזוי, בעבירות בגין חמורות, שכללו אינוס ומעשה סדום, במתלוננת ששחתה בחופשה באילת, לאחר בילוי משותף, וכשבין השניים הכרות שטחית קודמת. הרשעה באה לאחר שמיעת הראיות, משנהאשם טען לקשר מיני מוסכם, שככל רק נשיקות וגיפופים. מתחם העונש ההולם הועמד על 12-9 שנים מאסר, ועל הנאים נגזרו 11 שנים מאסר בפועל, מאסר מותנה ופייצוי למתלוננת. הערעור על הכרעת הדין נדחה, ואילו זה שלל חומרת העונש התקבל חלקית, בכך, שמתחם העונש הרואי הועמד, בвиיהמ"ש העליון, על בין 8 ל- 11 שנים מאסר, והמאסר שהושת הופחת ל- 10 שנים. ההטעבות בפסקת ביהם"ש המוחזוי נומקה בכך, שהגם קיום מנעד רחב של חומרה בעבירות כאליה, צרי שהמתחם הספציפי ישקוף נכונה את מיקום המקרה הקונקרטי על אותו רצף. הקביעות המוחמירות יותר צריכות ליתן ביטוי לנסיבות של קטינות הקורבן, עבירות בגין מתmeshות, קשר משפחתי, אלימות קשה וכי"ב, מה שלא התקיים במקרה זה. לכן - אין המתחם שנקבע והן העונש שהושת, חרגו לחומרה מרף הענישה המקובל. עם זאת - ולאחר המודיפיקציה במתחם, נמצא, שראו לקבע העונש ברף הגובה שלו, בשל אי-קבלת אחريות, והיעדר אופק שיקומי, וציון ההרטעה האינדיבידואלית הנדרשת.

ע"פ 1685/16 פלוני נ' מ"י (מיום 18.6.17) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, באינוס ובמעשה מגונה, בעובדת ניקיון, שעבדה באתר בנייתו שבו הנאים הועסק. מתחם העונש, בвиיהמ"ש המוחזוי הועמד על 11-7 שנים מאסר והעונש שהושת היה 8.5 שנים מאסר, לצד מאסר על תנאי ופייצוי לנגיעה. הערעור על גזה"ד נדחה, תוך קביעה, שאין חריגה מדיניות הענישה המקובלת. גם אם לא הופעלה אלימות באירוע "לשם האלימות", הרי, ננקטה אלימות כדי לשבור את רוח המתלוננת ולהכנעה למניעת התנגדות למעשים המוניים. צוינה גם, אי-נטילת האחريות, והמשמעות של ניהול משפט הוכחות מלא - כולל הצורך בהעדת קורבano. הוטעם, בפסק הדין של ביהם"ש העליון, אלמנט התכונן המוקדם של תקיפת המתלוננת, וניצול חולשתה, כעובדת חדשה במקום, כשהיא בוגר "טרף קל".

ע"פ 17/4813 פלוני נ' מ"ו (מיום 6.6.18) - על המערער נגזרו, בביבה"ש המחויז, 9.5 שנים מאסר. הוא הורשע, לאחר ניהול הנסיבות, בשני אישומים, שענינים עבירות מין ועבירות נלוות, بما שהייתה שכנתו במתחם דירות. מדובר היה בעיטה מגונה בכוח, איןום תוך גרימת חבלה גופנית, שני מקרים של מעשה סדום תוך גרימת חבלה גופנית, ועבירות נלוות של הדחה בחקירה ושיבוש מהלכי משפט. מתחם העונש שנקבע לעבירות המין הועמד על בין 7 ל- 11 שנים מאסר. לנאשם הייתה הרשעה קודמת בעבירות אלימות, וניסיון שוד, והיה תלוי נגדו מאסר על תנאי. הנאשם היה נתין זר, פליט מאריתריאה, שטען בדבר הצורך להתחשב בנסיבות הקשות ולהקל בעונשו. ערעורו נדחה והודגה מדיניות הענישה המחייבת בעבירות מין.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ובאספקט לריה של אמות המידה, המנויות בסעיף 40ט של חוק העונשין, התובעת אזכור, לעניין התכנון המוקדם, שקדם למעשה, את קביעותינו, בהכרעת הדין, בדבר "מיןוף" פניתה המתימה של המתлонנת לשיעו, וניצול שעת הcosaר שנזדמנה לו עם אובדן החוגר. הוא התקשר אל קורבונו מספר פעמים כדי לשדרה לבוא לפגשו באזרע השירותים וכי לאפשר שימוש זמנו. חלקו במעשה מרבי, והעבירות בוצעו רק על ידו. אשר לנזקי המתлонנת - הופנו למסקירת הנגעת, ובכל האמור בידיעת הנאשם והבנתו את הפסול במעשה, הודה, שלא היו כל אי-הבנות, ונדחתה טענותו במשפט, בדבר קלישות ידיעת השפה העברית. ציינה שליטתו המוחלטת על מעשיו ופעולותיו יכולתו להימנע, בכל שלב, מניצולה ומתקיפתה המינית, וכן - האוצרות שבהפעלת הכוח על גופה וניצול לרעה של הקשר בין השניים, שנוצר בשל חפצה לקבל סיוע בהחרזה רכושה שאבד.

לגביו קביעת העונש בתוך המתחם, ב"כ המأشימה טענה, שאין לתת משקל רב לנסיבותו האישיות של הנאשם, אשר אומנם, מאסרו יפגע במשפחתו אך, מדובר במי שלא נטל אחריות, לא ביקש לתקן את תוצאות העבירה, ואף הרהיב לטען, אצל שירות המבחן, שהמתлонנת היא זו, שבעצם אשמה בהגשת התלונה, שכן הוא רק גרם לה הנאה וסיפוק מיני, לשיטתו המעוותת. הנאשם אינו חף בשום טיפול או שיקום, ואין לו נסיבות חיים חריגות שהביאו לביצוע העבירות. אומנם, יש ליתן משקל לעברו הנקוי, אך, אל מול חומרת המעשים והנסיבות, אין בכך להטוט הCPF העונשת לכולו. בשל הנסיבות הנמרצת וניהול המשפט עד תום, אין להנחות הנאשם מההקללה הנינתנת למי שמודה ומקבל אחריות.

בהעדר שיקולי שיקום, כפי שפורט, ולאור המלצה שירות המבחן, להטלת עונשה מוחשית בדמות מאסר בפועל, ופיצוי כספי למאתלוננת, הצטרפה המأشימה להמלצות אלה, וביקשה שנלך בעקבותיהן. עוד התבקשנו להביא בחשבון, את חומרת נזקי הפגיעה במאתלוננת, בהתאם לממצאי מסקירת הנגעת שהוגש.

כאמור - המأشימה עתרה להשתת עונש שהוא קרוב לרגע העליון של המתחם שהוצע.

בהשלמת הטיעון בעל פה, הבהירנועו"ד קדוש, שהמתחם העונשי, שהמדינה טענה לו, توأم את מתחמי העונישה המשקפים את מדיניות בית המשפט במקרים דומים, וכך גובשה המלצה הتبיעה במקורה שלפנינו.

טייעוני ב"כ הנאשם

עו"ד ארץ שלו, ב"כ הנאשם, פתח טיעונו בהצגת נסיבותו של הנאשם, שהוא בן 24, נשוי ועם ילד פועל שנולד עת היה

הוא בمعצר, לאחר שהנאמן ואשתו התקשו להביא ילד לעולם, ורعيיתו נזקקה לטיפול פוריות. הודגש, היעדר עבר פלילי והייתה אDEM פשוט שעבד בעבודות מזדמנות, עזב הלימודים כדי לסייע בפרנסת המשפחה, ועד היום אינו יודע קראן וכותב אף בשפט האם שלו - ערבית.

הסגור הפנה לפסיקה התומכת במדיניות עונשיות פחות חמורה מזו שההתובעת עתרה לה, וסקר את פסקין הדין הבאים:

ע"פ 30/30 פלוני ב' מ"י (ימים 20.4.16) - נדון ערעורו של מי שהורשע בעבירות רבות של מעשים מגנים ומעשי סדום כלפי שני קטינים, כאשר, הנגעים והמערער השתייכו לאוֹתָה קהילה חרדיות. הוא נדון ל- 9 שנות מאסר. דברי הסגור, בהקשר למה שנפסק בביבה מ"ש העליון, או שלא הוקלמו נכונה, או שנפללה שגגה בטיעון. הנכוּן הוא, שaczד דחית הערעור שהוגש על הכרעת הדין, התקבל ערעור המדינה על גזר הדין, וזה הוחمر ל- 10.5 שנות מאסר. הוטעם, שהעונש שנגזר בביבה מ"ש המחוּז, סוטה ל科尔א, באורך מהותי, מדיניות העונשה הרואיה. מכל מקום - קשה למצוא קווי דמיון בין המקרה שנדון שם לבין עניינו.

ע"פ 5777/15 פלוני ב' מ"י (ימים 8.8.17) - לאחר ניהול משפט הוכחות הורשע המחוּז, בשתי עבירות של מעשה סדום, במספר עבירות תקיפה, ובUBEIRATAINOS, שבוצעו כלפי בת זוגו. בגין עבירות המין נקבע מתחם של 4 עד 7 שנות מאסר, וביחס לעבירות התקיפה - בין 6 ל- 24 חודשים מאסר. גזר עליון עונש כולל של 6 שנות מאסר. במסגרת הערעור, זוכה הנאמן מאירוע התקיפה המונית, מלבד עבירתAINOS אחת. עונשו, בגין עבירתAINOS וUBEIROTHTKIPHA, שההרשותה בהן נותרה על כנה, הופחת והועמד על 4.5 שנות מאסר. צוין המנעעד העונשי הרחב בעבירותAINOS בהתאם לאופיו של המעשה ולנסיבותו של העונה.

ע"פ 11/11 פלוני (ימים 16.9.13) - הסגור הפנה לפס"ד זה, תוך הבחנה, שמדובר במקרה החמור בנסיבותיו מזה שלפניינו. הנאמן שם הודה והורשע במעשה סדום ובאיומים. המתלוננת הוסעה ברוכבו, ללא הכרות קודמת. האונס בוצע תוך הצמדת סכין לגרונה ואיום להרוגה. בית המשפט המחוּז נגזרו על הנאמן 6 שנות מאסר בפועל ושנתיים מאסר על תנאי. הייתה לו הרשותה קודמת בעבירה מין, שעליה ריצה עונש מאסר ממושך. הוא נעצר שנים ארוכות לאחר המעשה, ואוטר לפי זיהוי דנ"א. המדינה ערערה על קולת העונש וערעורה התקבל. לא הייתה התייחסות בפסק הדין למתחם העונשה הרואוי, אלא, רק לעונש שנגזר בסופה של יום. צוינה המדיניות המחייבת והצורך בהעברת מסר עונשטי חד וברור בדרך של עונשים כבדים ומרטיעים. הובאה בחשבון הودאותו וקבלת האחריות מצד הנאמן וכן הגישה, שלפה, ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, מקום שבו התקבל ערעור על קולת העונש. בסופה של דבר הוחمر עונש המאסר ל- 8 שנים לRICTZO BFOUL.

ע"פ 10/10 פלוני ב' מ"י (ימים 15.10.12) - הנאמן הורשע במסכת של עבירות מין כלפי שלוש בנות קטינים, בגיןיה של אותה, שהוא תפקד כאביהן. הוטל עליו עונש של 10 שנות מאסר בפועל. הוגש ערעורים הדדים גם במישור העונש. ערעורו של הנאמן, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין, נדחה, והתקבל ערעור המדינה על קולת העונש. מדובר היה בעבירות מין במשפחה (שלא כפי עניינו) והنمוקת ביבמה מ"ש העליון מתיחסת בעיקר לכך. העונש הוחמר ל- 12 שנות מאסר.

ע"פ 16/16 פלוני ב' מ"י (ימים 6.8.17) - הנאמן הורשע בביצוע עבירות מין חמורות בשלושה אחיהם, והוות עליון עונש של 9 שנות מאסר. מדובר היה בנאמן בן 74. נקבעו מתחמי עונשה נפרדים לגבי כל מתלוּן והם הוועדו, ביחס למATALON, שככלפו בוצעו העבירות הקשות יותר, על בין 7 ל- 12 שנות מאסר. נקבע, בביבה מ"ש העליון, כי אין התקופה

הכוללת שנגירה חורגת מדיניות הענישה וכי הנסיבות האישיות נשקלו היבט ואין מקום להתערב בעונש.

פסקין דין נוספים, הוגש על-ידי הסגנור, לא התייחסות נוספת בטיעון בעל-פה, ברם, לאחר עיון בהם, ומשהנסיבות שם אין דומות כלל ועיקר לאלה שלפנינו, לא נמצא מקום לפרט האמור בהם עצה. יעיר, שגם הפסיקה, מטעם ההגנה, שפורטה מעלה, אינה מס'עת הרבה, בהתוויות מתחם ענישה ראוי עצה, משדבר במקומות הרחוקים, מהיבטים שונים, מנסיבות עניינו.

בנסיבות טיעונו, גרס עו"ד שלו, שבנסיבות שהוצגו, ולמרות שאין המלצה בתסקירות שירות המבחן, מנסיבות מובנות, נכון יהיה להשיט על הנאשם עונש של 7-4 שנות מאסר.

הנאשם

ニיצל זכותו לומר דבריו בפניו, וביקש שנתחשב בו משומן שנולד לו בן כשהוא היה בבית הסוהר.

דין והכרעה

העברות מין הן מהकשות שבספר החוקים. המדיניות העונשית לגבין מחמירה וمبיאה לתוך ממנה הולם על הפגיעה החברתית הקשה הנגרמת ממנה. על מנת שהעונש הנגזר, בכל מקרה לגופו, יתאים לעיקרון המנחה בעונשה, זה של הלימה, ובהתאם המנעדים, המאוד רחב, של סוג עבירות אלה, על נסיבותיהן, ראוי לאבחן את הקטגוריה שאליה משוייר עניינו. עסקינו, באירוע בלבד, של פגיעה במטלוננת "אקראית", במובן זה, של העדר היכרות קודמת, או קשר משפחתי, מלבד האינטראקציה הראשונית, ובעניינו - זו שבעקבות אובדן החוגר - אשר יקרה אצל הנאשם את ההזדמנויות וההויכנות לבצע העבירה. לפיכך, הפרשה הנדונה קרובה באפיונה למאה שמכונה, לעיתים, "אונס בשדה", קרי - פגעה בלתי מתוכננת מראש, בקרובן מזמן, או קרובה לכך, כאשר, הנאשם מצוי בו כלי זמן לפרוק יצירוי, שאוטם אין בلمינו הפנימיים מרסנים.

העיקרון העוני המשמיר, שיפה לכל עברות המין, בלי קשר להבחנה בין אותן "קטגוריות" ספציפיות, מבוסס על הפגיעה החברתית הקשה, המאפיינת את כלל העבירות הללו, בהיות עברות המין מטשטשות את פני הזולת, מתעלמות מזהותו, מרגשותיו ומכובדו, והופכות אותו באחת לחפש דוםם לסייע תאות הפגוע (ראה: **ע"פ 8923/14 מ"י נ' קרפצי'וב, מיום 12.4.16**).

הפגיעה הקשה, הן בפרט הנפגע והן הציבור כולם, כתוצאה מעבירות אלה, מצאה ביטוי במספר רב של פסקי דין. בין היתר, עמד על כך בהמ"ש העליון (כב' השופט א' פרוקצ'יה) בע"פ **9994/07 פלוני נ' מ"י**, (מיום 11.8.08, פסקה 14):

"הניצול המוני של הזולת בדרך של כפיה, או תוך התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפגעניות ביותר ביחסו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור בכלל. הפגיעה המונית העברנית

פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורשת בו חלקה טוביה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האוונים. היא צריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנותן עבריריות המין בפועל ובפוטנציה".

עם זאת, ועל-כן נعمוד שוב, לעת שקולל האיזונים המתחייבים בגזרת הדין, בפרשא הספציפית שלפנינו, מתחמי הענישה הנקבעים בכל מקרה, צריכים לשקף מיקום קונקרטי של חומרה יחסית, לגבי אותו אירוע או אירוע, על הרצף הכללי של עבירות המין, לסוגיה ולנסיבותיה. כך, למשל, הנחה בהמ"ש העליון, בעניין "**פייסחוב**" (ע"פ 2624/15 שאוזכר לעיל) באומרו (כב' השופטת ע' ברון):

"עבירות מין מעצם טיבן וטבען פוגעות בגופן של הקורבנות, מבזות את כבודן ורומסות את נפשן. מי שמבצע עבירות מין ראוי להוקעה וונינוי, וככלל נחוצה מדיניות ענישה חמירה, שתיצור הרתעה ממשית מפני ביצוע עבירות מסווג זה ותבטא כלפיו את הסלידה ושאט הנפש שחששה החבורה מעשייה שימוש בגופו של אדם כליל רק לשיפוק יצריו של הפוגע. כך במיוחד במקרים כגון זה שלפנינו, כאשר במעשה של המערער גלומה אכזריות יוצא דופן".

ואולם, ללא לגרוע מהאמור, בין עבירות המין השונות קיימן "מנגד" של חומרה - ומתחם העונש צריך שישקף את מיקומו של המקרה הקונקרטי על פני אותו רצף. בהקשר זה, שומה על בית משפט לחת את הדעת בין היתר לנסיבות כדוגמת קטינות של הקורבן, התmeshכות של הפגיעה המינית על פני זמן, ביצוע העבירות בתוך המשפחה, שימוש באליםות קשה, וכיוצא באלה". (ההדגשה אינה במקור).

בראייה זו, מיקומה של העבירה הנדונה, ומובילו למעט מחומרתה, אינו בקצת העליון של אותה סקאלת, כאשר, אין במקרה נסיבות מחמירות נוספת, כגון קtinyות הקורבן, או קשר משפחתי. הערכים החברתיים שנפגעו ממעשי הנאשם, הינם, האוטונומיה של הפרט, תחושת הביטחון הפיסי והנפשי של היחיד, זכותו לחיורתו, גם במובן של אוטונומיה מלאה על גופו ועל צנעת הפרט שלו. הפגיעה בערכיים אלה, בפרשנה הנדונה, והגם מיקומה היחסי של העבירה במנעד הרחב יותר, היא ממשמעותית. זאת - הנו, בהינתן הנזק הספציפי הקשה שנגרם למתלוונת, מהחדירה האלימה לגופה ולנפשה, והן משום הרקע לביצוע המעשה; להיות הנגעת מצויה במקום בילוי ציבורי, שבו חשש מוגנת ובטוחה, יכולת לסבירו, שאין לה צורך "לעמוד על המשמר" בכל רגע נתון, ומתוך אותה תחושה של בטחון ושחרור, אף שתתה משקאות אלכוהוליים, מה שהחליש את דרכו ויכולותיה, והפרק אותה ל"טרף כל" בעיני הנאשם. זאת ועוד - נצל לרעה האמון התמים, שננתנה בו המתלוונת, בסובירה, שעבוד המקומן יסייע בידה לאתר את רכושה שאבד ולהשיבו.

נסיבות אלה, גם חלק מהגנוזיות הרלוונטיות בקביעת העונש החולם, אלה שקשרות ביצוע העבירה:

תכונן מסוים מראש, אם כי לא אורך טווח, במובן של "מינופ" בקשה המתלוונת לסייע לה, על מנת לאפשר ולהקל את ביצוע העבירה (נזכר, שהתקשר אליה מספר פעמים באמצעותה שמצא את התעודה וחיפז להשיבה), יכולתו של הנאשם להבין את הפסול שבמישויו, להעתשת ולחדרל מהם, לאורך התmeshכות האירוע, והימנעתו מאותה התעשהות, וכן התנהלותו הכוחנית והאלימה כלפי, כדי למזער את התגוננותה. כמו-כך, יש ליתן משקל לנזק הקשה שנגרם למתלוונת, ברבדי חיים שונים, וכך שנסקרו מעלה, נזק, שבקוואים כלליים, אף אם לא לפרטיו, ניתן היה לנאים לצפותו מראש, כתוצאה מסתברת של מעשי הרעים. למורות האינטראקציה, המאוד קצרה, בין השנים, עובר לתקיפה המינית, ניתן אף

לראות בኒזול תקווותה התמימה של המתלוונת, שהנאשם, כעובד המעודן, יסיע לה, ובשימוש שעשה הוא בכך, משומן אלמנט של ניצול לרעה של אותו מעין קשר שנוצר, במובן התקיימות הנסיבה לחומרה מושא **סעיף 40(א)(11)** של חוק העונשין. הופעלה אלימות במהלך האירוע, ומתלוונת נחלה, אם כי, לא מדובר בהतאזרות לשם, אלא, לצורך נטרול התנגדותה וכפיה הפגיעה המינית עליה. ההתייחסות העונשית גזרת גם מנסיבת זו.

בבונו לגבש, אפוא, את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, נבייא במנין השיקולים, לצד הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים ועוצמת הפגיעה, את מדיניות הענישה המחייבת בעבירות מין, ואת הנسبות הקשורות במעשה הנדון, אולם, כל זאת - תוך מודעות לצורך למקם את העבירה, במקום "הנכון", מבחינת אותה "סקאללה", או רצף, של עבירות מין, כפי שאוזכר בעניין "**פייסחוב**" שליל. קיימים היבטי חומרה מסוימים: מדובר בעבירות אינטס כוחנית, שנעשתה בהמשך לניסיון לבצע מעשה סדום. מעבר לחבלה הפיזית (שהיא חלק מהגדרת העבירה של אינטס בנסיבות מחמיות), נגרמה גם "חבלה רגשית", שהייתה אף קשה מזו הגופנית. עם זאת - מדובר באירוע אחד, שאינו מאופיין ברכיבי חומרה אחרים, כגון - פגיעה בקטינה, וקשר משפחתי, שיש בהם לקרב הענישה אל העונש המרבי. בהתייחס לדמיון, צוין, בין המקירה לבין נסיבות של "אונס בשדה", העבירה לא בוצעה ב"תרחיש קיזון", שבגדרו, הפגע דואג למקום את קורבנו בסיטואציה של חוסר ישע מוחלט, במקום מבודד, שם אין זעקה לעוראה יכולת להישמע, לפי הבנתה העבריין. מכאן - ובאספקטறיה של הלכת "**פייסחוב**" - יש לומר, שהענישה הホールמת כאן, צריכה להיות חמורה בהחלט, אף אם אין היא מגיעה לדרגות החמורים ביותר של אותה "סקאללה", השמרות למעשים קשים וחמורים אף מלאה.

בשים לב למנעד המתחמים שנקבעו במקרים דומים, ובסקולוֹל כל האמור, המתחם העונשי, בעניינו, יועמד על בין 7 ל-
12 שנות מאסר בפועל, ובנוסך - מאסר על תנאי.

בבונו לגזר העונש בתוך המתחם דלעיל, נקדים ונציין, שלא התקיימו נסיבות המצדיקות חריגה מהמתחם, לכיוון כלשהו והצדדים לא טענו אחרת.

משמעות הדבר במאשם שהתמיד בכפרתו ולא נטל אחריות על מעשיו, אין הוא יכול לזכות בהקלת העונשנקת למי שפועל אחרת, נוטל אחריות ומגלה אמפתיה לנפגעת העבירה. העדר הרשות קודמות וה坦נהלות נורמטיבית בעיקרה, קודם לעבירה הנוכחית, כמובן, נלקח בחשבון ומהוות שיקול לעניין קביעת העונש בתוך המתחם. אין דין עבריין מועד וסדרתי, דין מי שחתא לראשונה ובאירוע עמוק. השפעת העונש על משפחת הנאשם, ובשים לב, לבן הפעוט שנולד בעת שכבר היה עצור, היא נסיבה שניית להתחשב בה, לפי ההנחה **שבטעיף 40(א)(2)** של חוק העונשין, אולם, ההתחשבות כאן מועטת יחסית, משום, שלמדנו, שכבר בעת ביצוע העבירה החמורה, הייתה אשת הנאשם בהריון, נתן, שלא הוועיל להניאו מביצוע המעשה הנפשע, שאות השכלותיו על חייו ועל משפחתו יכול היה לחזות.

המסקנה מכל האמור, ומשבוחנים משקלם היחסי של הפרמטרים והנסיבות שפורטו, הינה, שיש מקום עונשו של הנאשם באמצעותו של המתחם, מעט מתחת למחדצת "המתמatta".

לפיכך, גזרים על הנאשם העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 שנים, שימנו מיום מעצרו בתיק זה.
 2. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים על כל עבירות אלימות או מין שהוא מסוג פשע, וזאת לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו.
 3. פיצוי למתלוננת בסך 70,000 ₪, כאשר סך זה ישולם ב- 20 תשלום לחודשים, שווים ורצופים, בכל 10 לחודש החל מיום 10.4.20.

הודעה זכות הערעור לביהם"ש העליון בתוך 45 ימים.

נinan היום, כ"ז בטבת תש"פ, 23 ינואר 2020, בנסיבות הנאשם וב"כ עו"ד ארץ שלו, וב"כ המאשימה עו"ד שרון שורץ.

אריאל וAGO, שופט בכיר
אריאל חזק, שופט